

ORASCOM

- Het Egyptische bedrijf Orascom Construction Industries (OCI), zit pas sinds 2008 in de kunstmest.
- OCI nam in 2010 de agro- en melaminefabrieken van DSM over

voor 310 miljoen euro. Melamine is een grondstof voor laminaat.

- OCI Nitrogen biedt in Limburg werk aan 375 mensen. Verder zijn er melaminefabrieken in onder

meer Indonesië en China.

- In Geleen bevinden zich het hoofdkantoor en zeven fabrieken.
- In totaal wordt hier ruim 2 miljoen ton meststoffen geproduceerd.

Simpele knip

„Als je van 9 miljard beurswaarde naar misschien wel 12 miljard zou stappen heb je door een simpele knip heel veel waarde gecreëerd voor de aandeelhouders.”
Topman Renso Zwiers van OCI Nitrogen

Wegens succes opgeknipt

Het Egyptische bouwconcern OCI kocht twee jaar geleden de mestfabrieken van DSM. Inmiddels is de kunstmestdivisie zo succesvol dat OCI die gaat afsplitsen van het bouwconcern om apart naar de beurs te brengen. Dat levert miljarden op.

door **Peter Bruijns**

Toen DSM zijn kunstmest- en melaminefabrieken in 2010 verkocht aan het Egyptische bouwconcern OCI, hield directeur Renso Zwiers zijn hart vast: hoe zou dat avontuur uitpakken? „Mijn stoutste verwachtingen zijn overtroffen”, zegt Zwiers nu. „Ik ben aangenaam verast door de vrijheid die ik kreeg. Vanuit Egypte wordt maar beperkt controle op ons uitgeoefend. We konden vanaf de eerste dag aan de slag alsof we een zelfstandige onderneming zijn.” Met OCI kreeg het al sinds 1929 bestaande kunstmest- en melaminebedrijf een eigenaar die vertrouwt op de resultaten op de lange termijn, en die er niet van schrikt als er enkele mindere jaren tussen zitten. Dat laatste gebeurt regelmatig, want de kunstmestsector is net zo grillig als het weer: fraaie winsten in het ene jaar worden gevolgd

door verliezen in het jaar daarop, zonder dat een fabrikant daar veel invloed op heeft. Zwiers: „Het leuke van de toekomst is dat je die niet kunt voorspellen.” Het afgelopen jaar boekte OCI Nitrogen in Geleen 137 miljoen euro winst op een omzet van bijna een miljard. Alle mestactiviteiten van

OCI in Algerije, Amerika, Egypte en Nederland bij elkaar zijn nu goed voor een omzet van bijna 3 miljard dollar. In amper vier jaar is de kunstmestdivisie van OCI zo groot geworden dat het bedrijf heeft besloten zichzelf op te splitsen. Het constructiebedrijf en de kunstmestdivisie worden binnenkort uit elkaar gehaald en weer afzonderlijk naar de Egyptische beurs gebracht. OCI-eigenaar Nassef Sawiris denkt dat de waarde van de bouw en de kunstmest afzonderlijk groter is dan samen. Zwiers: „Als je van 9 miljard beurswaarde naar misschien wel 12 miljard zou stappen, heb je door een simpele knip heel veel waarde gecreëerd voor de aandeelhouders. De marges van de constructiebedrijven van OCI zullen tussen de 5 en de 15 procent zitten. Maar de mar-

ges van de kunstmestbedrijven variëren van 10 tot misschien wel 40 procent. Dat fluctueert enorm. Als je ze ontkoppelt, dan zie je dat de kunstmestbusiness toch meer waard is.” De splitsing biedt ook andere voordelen. Het geeft de twee OCI-afdelingen die eigenlijk niet bij elkaar horen de mogelijkheid een eigen strategie te ontwikkelen en uit te voeren. Verkoop van de kunstmesttak aan een ander bedrijf ligt volgens Zwiers niet voor de hand. „We groeien nu flink en willen zo wel verder. We hebben een kenniscentrum en fabrieken in Nederland, fabrieken in Noord-Afrika en de VS en we gaan bouwen in Ohio. Om deze parel nu meteen te gaan verkopen, nee. Ik zou het liever houden als een groeidiamentje.”

OCI Nitrogen heeft de afgelopen twee jaar 110 miljoen euro geïnvesteerd in Geleen. Zwiers: „Het kan er gelukkig vanaf, gezien onze winstcijfers. De volgende jaren gaan we naar nog hogere investeringsniveaus. Dit is een belangrijke locatie voor onze Egyptische moeder. We zijn een belangrijke speler in Europa en we investeren duidelijk in onze toekomst. Het gaat voornamelijk om verbeteringen, om de fabrieken nog beter te laten renderen. We zijn ook bezig met milieu-investeringen om het transport over het spoor en de weg te verlagen. We kijken of we een pijp naar de haven in Stein kunnen aanleggen voor de aanvoer van ammoniak en salpeterzuur. Dat zijn investeringen van 20 miljoen of meer.” Aan de fraaie winstcijfers van vorig jaar - die dit jaar waarschijnlijk

evenaard worden - is niet te zien dat de mestfabrikant worstelt met de hoge gasprijs in West-Europa. Voor het maken van ammoniak - de grondstof voor kunstmest - is enorm veel gas nodig. „De gasprijs is hier drie keer zo hoog als in gebieden met eigen gasbronnen, daarom worden hier geen nieuwe fabrieken meer gebouwd”, weet Zwiers. In gebieden waar aardgas volop aanwezig is, zoals Rusland en Noord-Afrika, maar ook in de VS met zijn schaliegas, hebben de mestfabrikanten hoge winstmarges. Zwiers zegt wel eens te dromen „dat ook in Nederland en Europa de echte milieufanataten het niet gaan winnen en wij ook schaliegas mogen gaan winnen. Milieubezwaren? Hoe zwaar wegen die problemen als het gevolg is dat er geen kunstmest is om voldoende voedsel te kunnen verbouwen. Als in Europa de gasprijzen verder stijgen naar 17 tot 20 dollar - zoals nu in Japan gebeurt, dan worden hier ook fabrieken stilgelegd en moet je in Europa kunstmest invoeren. Voor gas ben je dan van de Russen afhankelijk en voor voedsel indirect van het Midden-Oosten. Dat is wel een nare droom.” Europa heeft volgens Zwiers de neiging steeds afhankelijker te worden van energie van andere landen. „Dan zijn we het mooiste werelddeel op aarde, maar wel van iedereen afhankelijk. Als je niks meer produceert stoot je ook geen CO₂ meer uit.”